

El papa Pau VI ja és beat

El papa Pau VI ha estat proclamat beat pel papa Francesc, el diumenge 19 d'octubre, a la plaça de Sant Pere. Durant la santa missa, el Papa ha vestit la casulla que Pau VI va rebre com a regal amb ocasió del seu 80 aniversari i ha utilitzat un calze del papa Montini. La relíquia que s'ha presentat en el moment de la beatificació és la camisa impregnada amb la seva sang, amb ocasió de l'atemptat que va sofrir en el viatge apostòlic a Manila (Filipines) l'any 1970.

Unes 70.000 persones han acudit a la plaça per ser testimonis d'aquest important moment per a la vida de l'Església. En iniciar la celebració eucarística, el postulator ha llegit la biografia del serf de Déu Pau VI. A continuació, el Sant Pare ha pronunciat en llatí la fórmula de beatificació. En finalitzar les seves paraules, els fidels han aplaudit i s'ha llevat la tela que cobria el tapís amb la imatge del nou beat. La seva festa se celebrarà el 26 de setembre.

En finalitzar l'homília, ha volgut dedicar unes paraules al nou beat. Així, ha

indicat que «contemplant a aquest gran Papa, a aquest cristià compromès, a aquest apòstol incansable, davant Déu, avui no podem més que dir una paraula tan senzilla com sincera i important: Gràcies. Gràcies al nostre volgut i estimat papa Pau VI. Gràcies pel teu humil i profètic testimoniatge d'amor a Crist i a la seva Església».

Any Jubilar Teresià a la diòcesi de Lleida

El passat 15 d'octubre, festa de Santa Teresa de Jesús, el Bisbat de Lleida s'ha sumat als actes commemoratius del Cinquè Centenari del seu naixement amb la celebració d'una Eucaristia presidida per Mons. Joan Piris i concelebrada per l'arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, i la comunitat carmelitana de Lleida amb el seu prior, P. Jesús Sans, preveres representants de les diferents parròquies del Bisbat i pels religiosos de diferents comunitats. La celebració ha tingut lloc al Santuari-Parròquia de Santa Teresina de l'Infant Jesús. El bisbe Joan Piris ha donat la beninguda a tots els assistents, agraint molt especialment la presència de Mons. Joan-Enric Vives.

Durant l'homília, el bisbe Joan ha fet una referència especial al missatge que

el papa Francesc havia enviat al bisbe d'Àvila, Mons. Jesús Garcia, amb motiu d'aquesta celebració.

En aquesta carta comenta que a l'escola de la santa caminadora aprenem a ser pelegrins. Teresa de Jesús convidava a les seves monges a «andar alegres sirviendo». Ella no se separa de les preocupacions de la gent i viu les dificultats del seu temps sense queixar-se. Aquest és el realisme teresià: Resar per a comprendre bé el què passa i, així, actuar millor.

El bisbe Joan Piris ha indicat que el Santuari-Parròquia de Santa Teresina és un dels llocs assignats per a poder participar del jubileu, fent referència explícita que no anem a guanyar cap jubileu sinó a rebre'l com a regal de la misericòrdia de Déu.

AJUDANT A VIURE

La teva participació en les necessitats de l'Església

Si fa uns mesos demanàvem fer de la Declaració de la Renda una declaració de principis, ara seguim demanant l'ajuda i el compromís econòmic dels batejats.

Quan parlem de principis ens estem referint a allò que orienta la vida d'un ésser humà. A l'hora d'actuar, és important ser persona de principis: demostra la coherència entre el que es diu i el que es fa.

En celebrar un any més el DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA (DIA DE GERMANOR en els bisbats de Catalunya) cal tornar a remetre'ns a aquells principis que ens mouen com a Església a ajudar als altres. Junts som la comunitat dels fills de Déu en la parròquia i al territori més ampli de la diòcesi de Lleida, i estem presents i propers als nostres conciutadans des dels principis de l'Evangeli. Participem en la vida de l'Església i som corresponsables del sosteniment de la nostra parròquia i de la nostra diòcesi.

En els últims temps s'ha posat de moda parlar de paradigma referint-se a un model de vida o punt bàsic de referència. Canviar de paradigma seria canviar de manera de veure o entendre les coses, quasi sempre per motius externs a un mateix. Però, quan nosaltres parlem de principis estem parlant de motivacions interiors que ens sostenen i que ens porten a prendre decisions personals i fonamentades: són les motivacions que inspiren la nostra conducta quotidiana. No els podem reduir a un ideal, a una aspiració o a un deure moral a tenir en compte, sinó que qualifiquen concretament la nostra conducta. En la mesura en què els vivim de debò es manifesten en les nostres accions, perquè tradueixen les nostres actituds de fons.

El lema d'aquesta Jornada de l'Església Diocesana precisa que participar en la vida de la teva parròquia és fer una declaració de principis. I, contemplant la vida ordinària de les nostres parròquies i del conjunt del Bisbat, no puc menys que agrair de cor la participació de tants en tantes iniciatives i en favor de tants que necessiten tant. Seguim, doncs, participant amb el nostre temps i els nostres talents i també amb la nostra col·laboració econòmica. Compartir és un dels principis bàsics de la vida i doctrina de Jesús.

En aquesta jornada dedicada a compartir, fem concretament una crida a la generositat de cadascun: l'Església necessita la teva ajuda i el teu compromís econòmic.

Rebeu la salutació agraïda del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

► **EUGENI GAY**

Preservar la dignitat humana

«La dignitat humana, fonament d'un ordenament jurídic just, alliberador i solidari» ha estat el títol de la lliçó inaugural del curs 2014-2015 de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona, pronunciada el passat 28 d'octubre per l'advocat i expresident del Tribunal Constitucional Eugeni Gay, que apunta que «és necessari aprofundir en la política de cooperació al desenvolupament i exigir als polítics que assumeixin un compromís real i efectiu de solidaritat».

És l'objectiu final del dret preservar la dignitat humana?

No és l'objectiu prioritari: és l'objectiu fonamental; perquè la dignitat rau, precisament, en la filiació divina dels homes. Això és quelcom que ja va detectar René Cassin, quan deia que eren iguals en drets i en dignitat, i que per això havien de comportar-se amb esperit de fraternitat. I si deia fraternitat és perquè hi havia un pare comú.

Com a creient, com entén els termes justícia i solidaritat?

Com una mateixa cosa. La justícia és, en definitiva, un ideal. La justícia humana és imperfecta. Però la justícia és l'anhel de la igualtat; i la igualtat passa per la solidaritat: des del moment que jo reconec que sóc igual que l'altre haig de ser solidari amb l'altre. Per tant, aquesta és l'aspiració màxima de la justícia.

Com l'ha ajudat la fe, en la seva vida?

Sempre he volgut que l'Evangeli fos una mica la meua guia. He pregat perquè fos així i, certament, la fe m'ha ajudat molt. A Déu li estic agraït perquè ens hagi enviat l'Unigènit, per reconèixer-lo i donar testimoni d'ell. Jo crec que és el més gran que li ha passat a la Humanitat.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

El recuerdo de nuestros difuntos

En su época de diplomático en Turquía, monseñor Roncalli escribió así a un familiar: «También yo me doy cuenta de que envejezco, no tanto porque, al mirarme al espejo, me vea con el pelo blanco y con algunas arrugas, cuanto porque me apercibo de que al buscar en torno a mí con el pensamiento las personas que me fueron familiares durante la infancia y la juventud, no encuentro ya casi ninguna. Todas han desaparecido. Han desaparecido de los ojos, pero no del corazón. Nuestros queridos muertos permanecen siempre con nosotros para consolarnos, para darnos ánimo y repetimos que es bello vivir incluso con sacrificio, cuando se tiene la seguridad de que el Señor lo ve todo y lo tiene todo en cuenta para darnos la alegría y consolación eternas» (Carta a Angelina Carissimi, viuda de Roncalli. Estambul, 17/04/1939).

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

HECHOS DE VIDA

El joven y el tratante de caballos

Cuentan que un joven cristiano tenía su casa, un pequeño huerto y un hermoso caballo, al que amaba como a un hermano. Lo había criado de potrillo. Un día lo vio un tratante de caballos. Se encaprichó de él y le propuso comprárselo. El joven se negó: «¿Puede un hombre vender a su hermano? Yo no necesito dinero. Mi riqueza es él.»

El negociante, empujado por la ambición, un día fingió que lo habían asaltado unos ladrones. Simuló que estaba malherido. El joven, que pasaba para ir al mercado, desmontó de inmediato para prestarle ayuda. El tratante se levantó violentamente, tumbó al joven, montó sobre el alazán y empezó a galopar. El joven le gritó: «¡Espera! ¡Espera!»

El ladrón, a una distancia prudente, se volvió y dijo: «¡El caballo ahora es mío!» El joven respondió: «Está bien. Es tuyo. Sólo te pido que si alguien pregunta cómo lo conseguiste... por favor, no le cuentes lo que ha pasado. Diles que me lo compraste.»

El tratante dijo: «¿Y por qué voy a hacer eso?» El joven respondió:

—«Porque si cuentas la manera como, con engaño, me lo has arrebatado, y él u otro se encuentran a alguien malherido, necesitado, pensará que puede ser una trampa y no querrá detenerse para prestarle la ayuda urgente necesaria, tal como nos manda Jesús: “Ve y tú haz lo mismo.”»

El tratante bajó del caballo. Entregó las riendas a su dueño, y montaron los dos el alazán camino del pueblo.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Eslabones de una cadena de amor

Nosotros, hombres y mujeres de la Iglesia, estamos en medio de una historia de amor: «Cada uno de nosotros es un eslabón en esta cadena de amor». Así lo afirmaba el papa Francisco en una de sus homilias en la capilla de la Casa de Santa Marta.

Historia comenzada en el corazón del Padre. Cristo es el enviado del Padre. Los discípulos, los enviados de Jesús. «Cada uno de nosotros es un eslabón en esta cadena de amor.» Todos juntos somos una familia en la Iglesia, que es nuestra Madre, y que va adelante con la fuerza del Espíritu Santo.

Se nos llama a ser eslabón, conductores de evangelización, servidores entregados en nuestra Iglesia diocesana. Convocada por Dios como cuerpo de Cristo y templo del Espíritu Santo, para que sea signo e instrumento de salvación. Eslabones deseosos de comunicar el amor de Dios a los hombres y mujeres de nuestro tiempo.

Con el Papa rogamos a María para «que nos dé la gracia de la alegría, de la alegría espiritual de caminar en esta historia de amor», para que vayamos y demos fruto (cfr. Mt 25,14-30), para que seamos eslabones de amor, con los más cercanos en la Iglesia diocesana, en la Iglesia universal; en nuestra Iglesia, realidad única e indivisible en todo el mundo.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Ap 1,1-4; 2,1-5a / SI 1 / Lc 18,35-43]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle o Aciscle i santa Victòria, germans mrs. a Còrdova (303).

18. ■ Dimarts (Barcelona) [Ap 3,1-6.14-22 / SI 14 / Lc 19,1-10]. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.

19. ■ Dimecres [Ap 4,1-11 / SI 150 / Lc 19,11-28]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. v aC).

20. ■ Dijous [Ap 5,1-10 / SI 149 / Lc 19,41-44]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Divendres [Ap 10,8-11 / SI 118 / Lc 19,45-58]. Presentació de santa Maria, verge, al temple. Sant Gelsi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / SI 143 / Lc 20,27-40]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. □ † Diumenge vinent, Jesucrist, Rei de tot el Món (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ez 34,11-12.15-17 / SI 22 / 1Co 15,20-26.28 / Mt 25,31-46]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en treurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents.

L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits dels seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit.

La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,14-30)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava fora del país, cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà.

Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyat dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. ¿Tu sabies que vull collir on no havíeu sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs, haves de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deu, perquè als qui tenen, els donarà encara més i en tindran a vessar, però als qui no en tenen, els prendrà fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Una mujer hacendosa, ¿quién la hallará? Vale mucho más que las perlas. Su marido se fía de ella, y no le faltan riquezas. Le trae ganancias y no pérdidas todos los días de su vida. Adquiere lana y lino, los trabaja con la destreza de sus manos. Extiende la mano hacia el huso, y sostiene con la palma de rueca. Abre sus manos al necesitado y extiende el brazo al pobre.

Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura, la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en la plaza.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichoso el que teme al Señor.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 5,1-6)

En lo referente al tiempo y las circunstancias no necesitáis, hermanos, que os escriba. Sabéis perfectamente que el día del Señor llegará como un ladrón en la noche.

Cuando estén diciendo: «Paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, para que ese día no os sorprenda como un ladrón, porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no lo sois de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no durmamos como los demás, sino estemos vigilantes y despejados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus empleados y los dejó encargados de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos de plata, a otro dos, a otro uno; a cada cual según su capacidad; luego se marchó.

Al cabo de mucho tiempo volvió el señor de aquellos empleados y se puso a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco.» Su señor le dijo: «Muy bien. Eres un empleado fiel y cumplidor; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; pasa al banquete de tu señor.»

Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos.» Su señor le dijo: «Muy bien. Eres un empleado fiel y cumplidor; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; pasa al banquete de tu señor.»

Finalmente, se acercó el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces; tuve miedo y fui a esconder mi talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo.» El señor le respondió: «Eres un empleado negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que, al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dádsele al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobrarán, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese empleado inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes.»

L'àngel bo i el dimoni pesant les ànimes. Fresc del segle XII, Museu Nacional d'Art de Catalunya (Barcelona)

COMENTARI

Els talents rebuts

La paràbola dels talents és una paràbola clàssica que ha estat interpretada de forma correcta pràcticament des del començament.

L'Església dels primers segles ja va interpretar els talents a la llum dels carismes d'1Co 12, malgrat que la concreció dels cinc o dels dos talents sigui sovint arbitrària i fins i tot estrofolària. Tanmateix, la possibilitat de referir-los a dons rebuts de part de Déu és molt antiga. La versió de la paràbola (de les mines) en Lluc és molt diferent i, atès el seu context —just abans de l'entrada reial de Jesús a Jerusalem, Lc 19,12-27—, té també una finalitat diversa. Ens centrem en Mateu i direm dues coses arran d'aquesta paràbola: una referent a la interpretació cristològica de la

paràbola i l'altra sobre el seu sentit parenètic o exhortatiu.

La paràbola ha estat interpretada per Mateu en clau cristològica. En aquest sentit, estem davant d'una interpretació al·legòrica: l'home que marxa lluny i confia els seus béns als seus servents és Jesús. Probablement això ho tenim assumit, però és una innovació mateuana que incideix en el significat de la paràbola. Perquè, aleshores, quan torna «al cap de molt de temps», estem en la Parusia del Fill de l'Home (cf. Mt 24,3.27.37.39, l'únic dels evangelis que en parla), al final de la història. Allà, Jesús, en tant que Fill de l'Home demana comptes als seus servents del que han rebut —segons la seva capacitat. Aquest últim aspecte dóna peu a una interpel·lació per als lectors: és el sentit parenètic de la paràbola.

L'exhortació al lector és el que fa que una paràbola que se situa en el futur (el donar comptes) interpel·li els lectors en el seu present. El present no és un temps, per dir-ho senzillament, deixat de la mà del Senyor. És més aviat el temps de brillar, d'il·luminar, d'estimar i d'acollir. És aquí on la paràbola pren el seu aire d'aplicació al lector. El que podia haver estat simplement i senzilla un toc d'atenció que mogués a la por i a l'amenaça (el que diu el servent que no ha fet fructificar el seu talent), es converteix en un esperó per fer fructificar els propis talents. L'exhortació no és només a fer bones obres. És a fer-les amb la pròpia iniciativa, amb els propis mitjans, amb els propis dons. Perquè els talents han estat donats als servents (cf. 25,28). Són seus.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Xarxa d'entitats sociocaritatives

Voluntariat vicencià

La nostra finalitat és acollir i atendre les persones més febles del barri «Centre històric». Ho fem dins l'àmbit de la parròquia de Sant Andreu.

Treballem en quatre projectes: atenció a les famílies, taller de costura, reforç escolar i esmorzars pels «sense sostre» (col·laboració amb la Fundació Arrels).

Un cop al mes, tenim reunió general amb tots els voluntaris. En ella dediquem una hora a la formació i una altra a la informació sobre les diverses activitats i vicissituds del mes.

Cada primer dimarts de mes es reuneix la Comissió Permanent, de la qual formen part el consiliari, l'assessora, la presidenta, la secretària, la tesorera i un membre de cada Comissió de Projectes, on s'estudien i s'aproven les directrius de l'entitat.

En aquest moment, degut a la crisi, estem atenent moltes més famílies (derivades pels Serveis Socials del barri i per Càritas).

D'altra banda, la crisi ha fet conscienciar a la societat lleidatana de la necessitat de fer voluntariat. Hem vist incrementar els voluntaris, especialment per al reforç escolar.

Quan a propostes, voldríem que les administracions pertinents s'impliquessin més en les polítiques socials i que aquestes arribessin als més febles.

«La família, font de vocacions»

Cadena de pregària per les vocacions, organitzada per les diòcesis amb seu a Catalunya, tot el mes de novembre

Dies (3, 13 i 23) a la nostra diòcesi

Preguem plegats i individualment

Enviament d'animadors de comunitat a parròquies del Baix Segre

L'Església de la Nativitat de la Mare de Déu de Seròs ha acollit, aquest passat 19 d'octubre, la celebració d'Enviament, presidida pel Sr. Bisbe, dels dos nous animadors de comunitat, Juan de Àvila Busquets Baró i Francesc Xavier Domènech Jornet.

Aquests laics són els darrers animadors formats a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida i han estat assignats a la Unitat Pastoral de les parròquies d'Aitona, Soses, Massalcoreig, la Granja d'Escarp i Seròs. A la cerimònia hi han assistit els dos rectors «in solidum» de la parròquia de Seròs, Mn. Jorge Emerson Ruiz i Mn. Francisco José Ribas.

En total ja són cinc els animadors que han rebut del nostre Bisbe la directriu de servir i col·laborar amb els rectors de les parròquies assignades. Fa poc, Assumpció Solà Pijoan va ser enviada a la parròquia de Sant Pau i Cèsar Minguella i Josep Maria Escorihuela a la Unitat Pastoral de Torrefarrera, Alpicat i Rosselló.

Lleida dóna gràcies per la beatificació d'Álvaro del Portillo

La Catedral es va omplir de fidels, dimecres 22 d'octubre, amb motiu de la Missa d'acció de gràcies per la beatificació d'Álvaro del Portillo. Presidida pel bisbe de Lleida Mons.

Joan Piris i concelebrada per diversos capellans, va estar acompanyada pels cants del Petit Cor. Durant l'homília, el Sr. Bisbe va parlar del nou beat i destacà «la seva alegria, senzillesa, bondat, la serenitat, bon humor, oblit d'un mateix i l'anhel ardent de portar Jesús als cors de la gent».

Finalment, va convidar a rellegir i «meditar a fons, en la seva totalitat», el capítol cinquè de la *Lumen Gentium*, on s'explica la crida universal a la santedat.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes de 10 a 14 h

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 16 de novembre.** Diada de Germanor.
- **Dilluns, 17 de novembre:** —Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (del 17 al 21 de novembre).
- **Diumenge, 23 de novembre.** Crist Rei.

Els veïns del barri Universitat col·laboren per a les Llars del Seminari

L'Associació de Veïns del barri Universitat ha recaptat 710 euros per a les Llars del Seminari. Ha estat mercè a la subhasta d'onze dibuixos de l'artista gràfica Iris Calero, realitzats el dia 28 d'agost en el marc del recital «1707 Lleida, Terra cremada», ofert pels rapsodes del Sicoris.

Els veïns de la zona ja abans havien participat en una jornada de portes obertes, on van rebre les explicacions sobre la fase de les obres i, entre altres coses, com es triaran les famílies que hi residiran.

Tridu en honor de la Verge Miraculosa

Dies 25 i 26 de novembre, Eucaristia a les 18 h.

Dia 27, Eucaristia a les 17 h, presidida pel Sr. Bisbe, a la parròquia de Santa Maria de Gardeny.

AYUDANDO A VIVIR

Tu participación en las necesidades de la Iglesia

Si hace unos meses pedíamos hacer de la Declaración de la Renta una declaración de principios, ahora seguimos pidiendo la ayuda y el compromiso económico de los bautizados.

Cuando hablamos de principios nos estamos refiriendo a aquello que realmente orienta la vida de un ser humano. A la hora de actuar, es importante ser persona de principios: demuestra la coherencia entre lo que se dice y lo que se hace.

Al celebrar un año más el DÍA DE LA IGLESIA DIOCESANA (DIADA DE GERMANOR en las diócesis de Cataluña) tenemos que remitirnos a aquellos principios que nos mueven como Iglesia a ayudar a los demás. Juntos somos la comunidad de los hijos de Dios en la parroquia y en el territorio más amplio que es la diócesis de Lleida, y estamos presentes y cercanos a nuestros conciudadanos desde los inicios del Evangelio.

Participamos en la vida de la Iglesia y somos responsables del sostenimiento de nuestra parroquia y de nuestra diócesis.

En los últimos tiempos se ha puesto de moda hablar de paradigma en referencia a un modelo de vida o punto básico de referencia. Cambiar de paradigma sería cambiar de manera de ver o entender las cosas, casi siempre por motivos externos a uno mismo. Pero, cuando nosotros hablamos de principios estamos hablando de aquellas motivaciones interiores que nos sostienen y que nos llevan a tomar decisiones personales y fundamentadas: son las motivaciones que inspiran nuestra conducta cotidiana. No podemos reducirlos a un ideal, a una aspiración o un deber moral a tener en cuenta, sino que califican concretamente nuestra conducta. En la medida en que los vivimos de verdad se manifiestan en nuestras acciones, porque traen nuestras actitudes de fondo.

El lema de esta Jornada de la Iglesia Diocesana precisa que participar en la vida de tu parroquia es hacer una declaración de principios. Y, contemplando la vida ordinaria de nuestras parroquias y del conjunto de la diócesis, no puedo menos que agradecer de corazón la participación de tantos en tantas iniciativas y en favor de tantos que necesitan tanto. Seguimos, pues, participando con nuestro tiempo y nuestros talentos y también con nuestra colaboración económica. Compartir es uno de los principios básicos de la vida y doctrina de Jesús.

En esta jornada dedicada a compartir, hacemos concretamente una llamada a la generosidad de cada uno: la Iglesia necesita tu ayuda y tu compromiso económico.

Recibid el saludo agradecido de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737